

Årsskrift 2002-2003

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge (KFBU)

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge (KFBU) driver på landsplan dag- og døgninstitutioner for børn og unge – hovedsageligt døgntilbud. Herudover er andre aktiviteter tilknyttet KFBU, bl.a. en familieplejeforening, to socialpædagogiske seminarier og i tilknytning til institutioner boliger til unge. Der kan indgås aftale med KFBU om forretningsførerskab.

KFBU's overordnede ledelse er en hovedbestyrelse. Foreningens højeste myndighed er et repræsentantskab, der består af:

- Medlemmer af foreningens hovedbestyrelse og dennes suppleanter.
 - Medlemmer af bestyrelser ved foreningens egne dag- og døgninstitutioner.
 - Medlemmer af de selvejende dag- og døgninstitutioners bestyrelser.
 - De af foreningen udpegede medlemmer i pædagogseminariernes bestyrelser.
 - Enkeltpersoner der er optaget som medlemmer af foreningen.
- Den daglige ledelse varetages af KFBU's administrationschef.

Beretningen er udgivet af Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge, Dronningensvej 4, 2000 Frederiksberg. Telefon 38 88 36 36. Telefax 38 88 03 13.

E-mail: KFBU@KFBU.dk. Hjemmeside: www.kfbu.dk

Tekst: Roland Durup, KFBU.

Indhold

Side	4	Forord
	6	Også en opgave for KFBU
	8	Du Herlige Land
	9	Skotlandstur med Thorshøjgård
	13	Socialpædagogik – fag eller holdning
	18	Lukning af Frydekær
	19	Hvor blev kvaliteten og efterværnet af?
	23	Tak til afgåede og nye bestyrelsesmedlemmer
	25	Nyttige adresser
	30	KFBU's regnskab 2002 i nøgletal
	32	KFBU's aktiviteter

Forord

Gennem de seneste år er der fra mange sider blevet sat fokus på begrebet frivillighed både frivillighed i meget bred almindelighed i foreningslivet, men i høj grad også på frivilligt socialt arbejde.

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge hører til i den sidste kategori sammen med tilsvarende foreninger.

Den tidligere regering tog initiativ til at udarbejde et såkaldt "Charter for samspil mellem det frivillige og det offentlige Danmark".

I Charteret står der, at et af formålene er at "fastholde og udvikle det frivillige Danmark/Foreningsdanmark".

Det er ikke nogen hemmelighed at vi i foreningerne så frem til at dette charter ville medføre nogle positive konsekvenser i vores samarbejde med de offentlige myndigheder. Imidlertid ser det ud til at denne effekt lader vente lidt på sig.

Hvad vi ikke havde regnet med var at det offentlige selv ville "ansætte" og organisere frivillige i den sociale opgaveløsning. På den måde kan man sige at man søger at gøre det frivillige offentligt og det bør give anledning til at stille spørgsmålet: hvilke konsekvenser får det at det offentlige selv organiserer sine frivillige, ulønnede medarbejdere? Hvad er det særlige ved det frivillige sociale arbejde? Og hvad sker der med den kritiske dimension det frivillige har haft i samspillet med det offentlige? Det er næppe det man ville med charteret?

Når vi taler om den frivillige sociale indsats, må vi til den kerne, - »at frivillighed ikke kommer ud af den blå luft«. Frivilligheden opstår i langt overvejende grad af at der er bestemte mål, grundholdninger og ideer der engagerer mennesket og motiverer gennem sit »væsen« til at tage en opgave op og være vedholdende i opgaveløsningen.

Der er mange niveauer for denne frivillighed fra de meget konkrete opgaver i de mange foreninger der er i vort land til bestyrelsesopgaver i forskellige former for institutioner. Og der er en god tradition for en udbredt medindflydelse på opgaveløsningen i det frivillige arbejde.

Frivillighed og folkelighed

Det frivillige er kendetegnet ved en ikke lønnet indsats - på felter hvor f.eks. det offentlige med lige så god kvalitet kunne løse opgaven med lønnede medarbejdere. Hvorimod den folkelige frivillighed »græsrodsarbejdet« har et mere dybtgående væsen - et væsen der ganske enkelt gør at du ikke kan lade være med at tage initiativ, at lave en indsats, at fremme et mål, at lægge kræfter og energi i en idébestemt opgave.

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge er både en frivillig og en folkelig forening med omkring 140 frivillige i bestyrelser, udvalg og arbejdsgrupper en hovedbestyrelse sammensat af frivillige og med et repræsentantskab af de frivillige som foreningens øverste myndighed.

Det er afgørende vigtigt for KFBU at vi også i fremtiden er en frivillig og folkelig forening en forening der ud fra sit veldefinerede formål løser en række nødvendige samfundsmæssige opgaver. Men udgangspunktet for denne ansvarlighed er også at vore samarbejdspartner også i fremtiden respekterer dette udgangspunkt.

John E. Hansen
Administrationschef

Også en opgave for KFBU?

I foråret 2001 deltog John E. Hansen og undertegnede i indvielsen af et gadebørnscenter i Tallinn sammen med repræsentanter for Jydsk Børneforsorg og en lang række vidt forskellige NGO – institutioner fra Europa.

Forud for denne spændende begivenhed var foregået følgende:

Som bekendt faldt muren i 1989. Dermed begyndte en ny tilværelse for en række af de østeuropæiske lande – de såkaldte randstater mellem Sovjetunionen og det øvrige Europa. Således også for de baltiske lande. I den fattige bydel – Pelgorina i Tallinn, en bydel der især var centreret om skibsværftsindustrien, havde russerne et stort propagandastudie. En meget ihærdig

luthersk præst Arvo Yprus, der i en årrække havde været tilbageholdt i de russiske fangelejre i Sibirien pga. ”aggressiv opførsel” over for magthaverne, forsøgte efter sin hjemvenden at genrejse den lutherske menighed i bydelen. Dette lykkedes og i 1993 indrettede menigheden sognekirken Peeteli kirken i det tidligere filmstudie. Præsten og menigheden var meget optaget af socialt arbejde i det fattige distrikt, og i de følgende år påbegyndtes en storstilet indsats for at hjælpe de mange russiske gadebørn der gik for lud og koldt vand i de forladte, fattige skibsværftsarbejderes boligkarreer benævnt ”the lines” der hentydede til den trøstesløse russiske byggestil med lange boligblokke så tæt byggede at solen aldrig nåede ind i lejlighederne. De estiske myndigheder benægtede deres eksistens og hævdede they do not exist. Arvo Yprus kaldte sit gadebørnsprojekt They do exist! Et børnehjem med plads til 20 børn i nogle af kirkens birum oprettedes. Jydsk Børneforsorg var primus motor i dette arbejde med støtte såvel fagligt som finansielt, og senere kom KFBU til. Der blev nu i de følgende år opbygget et center yderligere for gadebørnene. I dette dagcenter kan 50 børn hver

dag komme og spise, få vasket tøj, få et bad osv. Frivillige fra menigheden tager børnene med i skole og forsøger at motivere dem til at fastholde skolegangen ved at læse lektier med dem og støtte på forskellig vis.

Dette center indviede vi så som før nævnt ved en særdeles glad fest hvor børnene dansede mellem taler og lykønskninger.

Her i maj 2003 besøgte Karen og jeg så for mit vedkommende for 3. gang Peeteli kirken. Der var igen sket en udvikling i arbejdet. Hver dag kommer 50 eller flere gadebørn og får den menneskelige varme i form af mad, bad og hjælp som kun er at finde på denne måde. Der er indrettet nogle ”celler” som de kaldes med 4 senge i hver. De gadebørn, der fastholder skolegangen, får som ”gulerod” en seng til natlogi.

Matti, menighedsrådsformanden og leder af dag-centret på NGO – basis, fortalte os om arbejdet og bebudede at der i nær fremtid kommer en fyldig rapport om arbejdet i de forløbne 10 år. Han fortalte at det var et stort ønske at få bygget et børnehjem med plads til 40 børn på kirkens grund bag ved kirken. De indledende planlægninger var

i gang. Fra bystyret var der tilsagn om at man herfra ville bidrage med halvdelen af byggesummen såfremt kirken ville være i stand til at finde udvej for 2. halvdel via sponsorater udefra. Udefra må nok her forstås som udenlands i det der formentlig ikke i Estland findes fonde o.l. der kan medvirke. Jeg har nu fået den tanke at de store danske virksomheder, som p.t. arbejder i Estland, skal involveres. Jydsk Børneforsorg og KFBU kunne passende være igangsættere. Opgaven skulle ikke være umulig. Der er ikke tale om et børnehjem i dansk standard. Matti fortalte at der stadig tænkes i 4 - evt. i 2 sengs rum med fælles toiletter og badeforhold osv.

Vi får se.

Men incitamentet for at være med i en sådan opgave er bevidstheden om det store behov for hjælpen til børnene samt viden om at det virker. Hvis det lykkes, og vi for alvor får gang i arbejdet, vil jeg vende tilbage med orientering herom.

Vi, min kone og jeg, havde til denne tur fyldt bilen med sportstøj givet af sportsklubber her i Århus by. Dette blev særdeles vel modtaget. Som en idrætsleder i SOS landsbyen i Keila uden for Tallinn, som vi også besøgte, sagde: ”Nu kan vi for første gang stille et hold med ens trøjer og bukser. Hvor kan et beskedent bidrag virke!

KFBU's formål er at udføre socialpædagogisk arbejde på vore hjemlige breddegrader. Måske burde globaliseringen og den bestandig nærmere tilknytning til vore naboer ude i Europa få os til at besinde os på at det også var betimeligt at vi tog denne nye virkelighed til os og erkendte at der også er en opgave lige udenfor for vore grænser.

For Arvo Yprus's motto for sit arbejde er i hver fald sammenfaldende med vort grundsyn:

Love cannot be expected from those

Who have never known it.

But it can be given to them.

Johannes Morre Pedersen

Bogen "Du Herlige Land"

En spændende bog om foreningens- og børneforsorgens historie. Prisen for bogen er 95 kr. + ekspeditionsgebyr. Bogen kan bestilles på e-mail KFBU@KFBU.dk eller på KFBU's hovedkontor på tlf. 38 88 36 36.

Thorshøjgårds værksteder på vandretur i Skotland 27. februar - 8. marts 2003

Tanker før turen: Turen indgår i værkstedernes daglige arbejde og mål med de unge. Meningen er at hverdagens rammer og den daglige struktur brydes samtidig med at dette sker under trygge forhold hvor eleverne er sammen med kendte voksne i nye ukendte sammenhænge - geografiske og kulturelle. Turen er et brud på den faste struktur og den stabile hverdag som de fleste af vores unge har så stor brug for. Derfor er turen planlagt med en høj grad af struktur. Vi skal bo fast et sted og vandre ud fra dette faste tilholdssted hver dag. De 20 elever fordeles hjemmefra på 10 voksne så alle ved hvem de er tilknyttet. Turen forberedes desuden grundigt hjemmefra. Undervisningen i de sidste 10 uger inden afrejsen indeholder kulturelle, praktiske og fysiske elementer som skal forberede de unge til turen.

Vi får som personale mulighed for at opleve de unge i andre sammenhænge end de daglige. Ligesom de unge vil opleve personalet fra værkstederne i andre situationer og roller end de kendte. De ændrede rammer for vores arbejde, hvor vi som personale er tættere sammen i en længere sammenhængende periode, kan give os nye og

øgede muligheder for perspektivering af og reflektering over hvad det er vi kan og gør og hvad vores arbejde og opgave med de unge består i. Det kan være svært i det daglige at få den fornødne tid til at få sat ord på dette.

Forberedelsen til turen: En rejse af 10 dages varighed i et vesteuropæisk land viste sig at være ret kostbart. Efter forskellige økonomiske og praktiske overvejelser blev det vedtaget at turen skulle foregå med bus. Derved ville vi have en bus til rådighed under hele turen samt en fast dansk chauffør. Vi kunne hjemmefra forberede en del mad som i en fryser kunne medbringes til Skotland.

Elevernes julegaver blev vandrestøvler eller andet som de havde brug for på turen. Onsdagsidrætten blev fra jul omlagt til turforberedelse. Dette indebar vandreture først i lokalområdet og senere på længere distancer i mere kuperet terræn. Desuden blev der arbejdet med kultur og geografi. Faglærerne undersøgte og planlagde diverse kulturelle indslag samt strækninger og mål for vandreturene. Lige inden turen blev der holdt skotsk temadag med traditionel mad, musik og dans.

Turen: Deltagere: 20 unge og 11 personaler (9 faglærere, en chauffør og 1 psykolog). Afrejse: Torsdag d. 27. februar kl. 22.00. Hjemkomst: Lørdag d. 8. marts kl. ca. 22.30. Rejsemål: Loch Ness via Amsterdam og Newcastle.

Torsdag aften d. 27/2 2003 kl. 21.30: Alle mødtes for at pakke bussen. Kl. 22.00 var der afgang. Bussen kørte kyndigt af vores chauffør førte os mere eller mindre sovende til Amsterdam over Rødby. I bussen spillede de unge drenge på "Game Boy" og de lidt ældre drenge "spillede" på mobiltelefoner, små elektroniske maskiner og Walkie Talkie. Om natten underholdt nogle af de unge chaufføren mens andre så film.

Fredag d. 28/2: I Amsterdam fandt vi en "morgen- cafe". Der var en kæmpe kø ved Anne Franks hus hvor det ellers var meningen at vi alle skulle ind. Vi delte os op. Nogle gik på Van Gogh museet og senere sad de i solen på en udendørs cafe.

Kl. 15.00 mødtes vi alle ved bussen. Vi kørte til færgen som kl. 18.00 skulle bringe os til Newcastle. Alle blev installeret i gode kahytter. Vi indtog et formidabelt måltid hvor enkelte lagde hovedvægten på krebs eller softice.

Lørdag d. 1/3: Vi indtog et godt og solidt morgen- måltid om bord på færgen. Vi kørte fra Newcastle i strålende sol og ca. 10 plusgrader. En overgang kørte vi ved en fejltagelse ad nogle meget smalle "hovedveje". Endelig fremme ved "Loch Ness, Youth Hostels" blev værelserne fordelt og alle lå snart i deres senge.

Søndag d. 2/3: Vi stod op - nogle meget tidligt pga. rod i tidsregningen. Efter morgenmad og madpak- kesmøring blev vi kørt ud og sat af to forskellige steder. Nogle gik en kortere tur som dog blev lidt lang "frem og tilbage" og hvor udtrykket: "Mine tær har kvalme" afløste det mere kendte: "Jeg har ondt i mine fødder". Andre gik en noget længere tur hvor de sluttede på en "alpetop" og hvor det viste sig at en enkelt havde vandrestøvler som var vandkølede. Folk var trætte. Mange faldt om og påstod at de blot var i gang med at afprøve det nye fænomen "power nap". Der var dog en enkelt viking, som trodsede både vandets lave temperatur - 2 grader - og udsigten til at møde "Nessie", som hoppede i vandet.

Mandag d. 3/3: Efter morgenmadsen gik turen for nogle med bus til udgangspunktet for dagens

”næsten ikke lange tur”. De første par timer gik det opad og ud af en sti. Udsigten og landskabet var fantastisk. Vi glemte at reagere da kragen højlydt meddelte: ”at nu vendte den altså om”. Vi gik videre med sol foroven og masser af vand i bække og floder. Vandfald efter vandfald fik os til at stoppe benovede op. Herefter blev det mere spændende da vi ikke længere kunne følge det almindelige stisystem. De, som ikke havde været med på den hårde tur dagen før, fandt ud af hvad begrebet ”vandkølede vandrestøvler” dækkede over. Vi vandrede i et landskab som var dækket af lyng og græs. Dette var dog kun tuerne. I mellem disse tuer løb der mange steder vand. Andre steder var der ret så sumpet. Dette betød at vi skiftevis gik i vand og trådte i mudder. På et tidspunkt blev et meget højt hegn forceret op til flere gange. Ind i mellem denne form for underholdning stoppede vi op for at nyde sceneriet rundt om os. To gange på turen så vi flokke af kronhjorte. Da vi var næsten ved vejs ende mødte vi en skotte som transporterede nogle af de mest medtagne det sidste stykke til den ventende bus. En anden gruppe havde haft en lige så spændende og anstrengende tur - en af de ”korte” - inklusiv nærkontakt med en skotsk højlandstyr og en skrubtudse. En sidste

lille ”gruppe” bestod af en frafalden elev fra ”den næsten ikke lange tur” og en faglærer. Heller ikke disse to kedede sig.

Tirsdag d. 4/3: En stille fredfyldt morgenstund ved bredden af Loch Ness kl. 4.30 kan få selv den mest vrisne til at overgive sig og synes at turen har lært én noget. Dagen bød bl.a. på besøg på Glenfiddich Distillery hvor vores medbragte interne ekspert på området var behjælpelig ved indkøb af de dyre dråber. Om aftenen var der hele seks personer som sprang, løb og listede ud i den kolde sø. Aftensmad og efterfølgende spil og hygge fandt som sædvanligt sted i en gemytlig stemning.

Onsdag d. 5/3: Dagen begyndte som sædvanlig tidligt. Vækningen var denne dag ledsaget af lidt mere bulder og højlydt ”sang” fra velmenende faglærere. Alle kom meget hurtigt ud af sengene. Dagen bød på to forskellige turmuligheder. Nogle valgte at udfordre Skotlands højeste bjerg, Ben Nevis. Andre havde nok udfordring i at skulle passere små og lidt større vandfald som løb over den smalle sti. Ben Nevis-gruppen splittedes senere op. Nogle fortsatte til toppen hvor de stred sig frem i lokal snestorm. Turen var for alle en stor

sejr hvor højdeskræk og andre blokeringer blev udfordret.

Torsdag d. 6/3: Dagen var planlagt uden vandretur. De fleste af os blev kørt til Ingvernes hvor vi delte os op. Nogle tog ud og så en stor borg mens andre gik på indkøb og var inde og se hvordan man fremstillede kilte. Om aftenen var vi på restaurant hvor vi alle fik en god middag inden det atter gik hjem til vandrehjemmet.

Fredag d. 7/3: Vi var alle tidligt oppe og fik et godt morgenmåltid inden vi drog hjem mod Danmark - igen via Amsterdam.

Lørdag d. 8/3: Der var hurtig afgang fra Amsterdam. Bussen skulle hjem da den allerede lørdag aften skulle videre til Sverige. Vi ankom i fin stil til Thorshøjgård kl. 21.30. Tre faglærere tog ud på de tre boafdelinger og overlappede inden alle trætte, men tilfredse tog hjem. Alle var fyldt med gode oplevelser.

Evaluering af turen: Da vi på turen opdagede hvor små vejene i området var og hvor lang tid det derfor tog at køre selv forholdsvis korte strækninger, måtte vi lave en del ændringer i forhold til den oprindelige plan. Den megen tid, som var brugt af alle på forberedelser hjemme, gjorde dog at vi kunne foretage disse ændringer uden at det gik ud over strukturen. De mål, som vi forinden havde haft med turen, har vi efterfølgende evalueret. Vi konstaterer at turen har været meget givende for såvel unge som personalet. Vores fokus under forberedelserne til turen var at denne nok skulle indeholde udfordringer, oplevelser og nye indtryk for vores unge, men at det var vigtigt at dette skete indenfor nogle meget tydelige og trygge rammer med kendte, ansvarlige og troværdige voksne. Dette har vi efterfølgende fået bekræftet. Vores unge må ikke kastes ud på for dybt vand uden at de hele tiden kan se og mærke redningskranen.

Skotlandsfarerne fra Thorshøjgård

Socialpædagogikken - fag eller holdning?

At give et rids over socialpædagogikkens historie afstedkommer naturligt begrænsninger med det omfang artiklen har. De valg jeg således har gjort i denne sammenhæng implicerer derfor også betydelige fravalg. Tor Nørretrander beskriver i sin bog Mærk Verden at vi anvender betydeligt flere ressourcer på at fravælge eller frasortere information end på at indhente information. Denne artikel er præget af samme problematik idet der foreligger betydelig informationskilder om socialpædagogikken og den udvikling den har været igennem. Artiklen vil således bl.a. bestå af fragmenter fra de mange beskrivelser og overvejelser der er gjort omkring socialpædagogikken.

En afgrænsning af socialpædagogikken fra andre pædagogikker har været forsøgt med større eller mindre held. Grue-Sørensen har defineret socialpædagogikken som: "...en betegnelse for en pædagogisk retning, en pædagogisk indstilling eller et pædagogisk område som især betoner eller omhandler det som man kan kalde opdragelsens sociale side eller sociale virkning". (Grue-Sørensen 1974).

Harald Rasmussen definerer socialpædagogikken som: "...de formålsbestemte handlinger, der med

henblik på barnets og den unges opdragelse, uddannelse og pleje iværksættes af socialpædagoger på døgninstitutioner, som har et vidtgående ansvar for børn og unge." (H. Rasmussen 1984).

Begge definitioner lider åbenlyst af betydelige begrænsninger og mangler i forhold til de opgaver som socialpædagogikken i dag varetager.

I bogen "Den svårfångade socialpedagogiken" af Lisbeth Eriksson og Ann-Marie Markström griber de socialpædagogikken definitionsmæssigt an ved at beskrive den ud fra 3 forhold: hvorledes man gennem litteraturen har defineret begrebet, et historisk perspektiv og endeligt et perspektiv hvor samfundet og samfundsudviklingen bliver inddraget. (Eriksson og Markström 2000). Forfatterne opnår på denne baggrund at beskrive socialpædagogikken på en mere nuanceret og afklaret måde.

At finde socialpædagogikkens rødder volder naturligt vanskeligheder afhængig af hvilken "rodtype" man søger efter. Hvis "rodtypen" er begrebet socialpædagogik, er det muligt at finde tilbage i litteraturen og se hvornår det første gang bliver anvendt og hvilken betydning man har til-

lagt begrebet. Ser man begrebet socialpædagogik i retrospektiv sammenhæng og med udgangspunkt i den filosofi og etik ordet indeholder, bliver det straks vanskeligere at finde de eksakte rødder.

Til en start vil jeg adskille to forhold omkring socialpædagogikken. Det ene forhold omhandler det rent videnskabelige hvor formål, metoder og resultater er det primære omdrejningspunkt. Det andet forhold omhandler det menneskeforhold socialpædagogikken implicerer i forholdet til "næsten". De to forhold er ikke hinandens modsætninger, og på den anden side er de heller ikke nødvendigvis hinandens forudsætninger.

Vores kulturgrundlag er på mange måder og i mange sammenhænge præget af kristendommen, og det er et værdigrundlag som også indenfor det sociale område har påvirket hele vores måde at betragte sociale opgaver på. Ser vi derfor på Jesu lignelse om den barmhjertige samaritaner, har lignelsen naturligvis mange lag. Men det Jesus besvarer med lignelsen, er den skriftskloges spørgsmål: "Hvem er min næste?" det volder da heller ikke problemer for den skriftkloge at besvare Jesu spørgsmål efter at lignelsen er blevet fortalt: "Hvem af disse tre synes du nu var "næste" for den mand som faldt

iblandt røvere?" Den der viste barmhjertighed" svarede den skriftkloge - herefter siger Jesus: "Gå du hen og gør ligeså".

Sammenhængen mellem den kristne troslære og løsningen af sociale opgaver har været ganske tæt forbundet med hinanden. Det er da heller ikke nogen tilfældighed at Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge blev stiftet på initiativ fra en præst for netop at være "næste" for de børn og unge som havde fået en ganske vanskelig start på livet.

Fra at de sociale opgaver udelukkende blev varetaget af forskellige frivillige kirkelige foreninger overtog staten efterhånden hovedparten af opgaverne, og det skyldtes ikke mindst en socialpolitisk bevidstgørelse på baggrund af de voldsomme sociale problemer flugten fra land til by indebar i slutningen af 1800 tallet og først i 1900 tallet.

I takt med at staten påtog sig løsningen af samfundets sociale opgaver, blev de frivillige kirkelige foreningers indflydelse efterhånden mindre, og i flere sammenhænge blev de gamle foreninger opfattet som gamle i mere en én betydning. Den grundlæggende forskellighed i opfattelse af næstebegrebet er sandsynligvis en af årsagerne til

denne relativt stilfærdige uenighed mellem stat og kirkelige foreninger.

”Næste” begrebet fik gennem K.E. Løgstrups bog *Den etiske Fordring* en større og meget mere omfattende betydning end den som var blevet tolket ud fra kristendommen og ud fra politiske ideologier. Løgstrup argumenterer for at det at være menneske og tage ansvar for et andet menneske ikke udelukkende kan patenteres af kristne og den kristne etik, men er en medmenneskelig og personlig fordring. Hvis mennesket gør kristendommen til en ideologi med fastlagte anvisninger, bliver det enkelte menneskes stillingtagen, engagement og handling upersonligt og man skal da blot gøre som der bliver anvist gennem ideologien. Løgstrup skriver: ”Ingen eksistens er mere tankeløs end den der gå ud på at anvende og virkeliggøre én gang givne anvisninger.” (Løgstrup 1969).

Bogen udkom i 1969, og det er vel for meget at påstå at den lagde grunden til den afinstitutionalisering der kom til at herske i hele denne periode, men det står klart at gennem det personlige engagement og ansvar fik socialpædagogikken en ny og helt anden form og tilgang i arbejdet med børn og unge. Kollektiver skød op mange steder og var

i større eller mindre udstrækning i stand til ikke blot at rumme de omsorgssvigtede børn og unge, men også skabe vækst og nye muligheder for dem. Bølgen af behandlingskollektiver og nu med betegnelsen opholdssteder er forsat. Udbudet er stort og varieret både hvad indhold og kvalitet angår, men nok om det. Det interessante i hele denne udvikling af den socialpædagogiske tilgang er stadig det helt fundamentale nemlig det personlige engagement, den personlige stillingtagen og ikke mindst det personlige ansvar overfor næsten.

Ser vi på den teoretiske del af det socialpædagogiske begreb, kommer den første gang til udtryk gennem Adolf Diesterweg fra Berlin der i 1850erne opretter en skole med et emancipatorisk sigte. Linien til Paulo Freire er slående på trods af de mere end 100 års forskel der er mellem dem i tid. Paul Natorp (1854-1924) bliver i almindelighed kaldt socialpædagogikkens fader, og hans udgangspunkt var at pædagogikken som helhed skulle betragtes socialpædagogisk og at den skulle studeres i nær tilknytning til samfundsvidenskaberne. Natorp tager afstand både fra den marxistiske kollektive- og den individorienterede liberalistiske tilgang til mennesket. Natorp benævner begrebet

socialpædagogik som en grundlæggende opfattelse af individets opdragelse og at det er socialt betinget. Den tyske tradition har, ligesom så megen anden filosofi og teologi, præget vores egen tilgang til det socialpædagogiske område, men påvirkningerne fra USA har måske i endnu større udstrækning præget vores måde at gribe socialpædagogikken indhold på. I USA var der to forskellige tilgange til socialpædagogikken. Den ene så det som sin opgave at udvikle teorier om årsagerne til de sociale problemer, den anden udviklede metoder i arbejdet med de vanskeligt stillede børn, unge og familier.

Påvirkningen både fra USA og Tyskland har været medvirkende til at vores indstillinger til børn og unge har ændret sig. Hvor opgaven og indstillingen tidligere var opdragelse i ordets mest traditionelle betydning af vanskelige børn og unge, blev man nu inspireret af de amerikanske ideer hvor udgangspunktet var behandling. Det er med udgangspunkt i disse nye tanker at socialpædagogikken som fag efterhånden indtager en mere tilbagetrukket tilværelse. Ved at inddrage begrebet behandling i den socialpædagogiske praksis overtager psykologien mere og mere arenaen, og socialpædagogikken

bliver ofte betragtet som operationaliseret psykologi. Behandlingsbegrebet indikerer samtidig en retning mod den naturvidenskabelige tilgang hvor psykologien har tilbøjelighed til at lægge sig op ad psykiatrien for at blive accepteret som videnskab. Faren ved at inddrage behandlingsbegrebet er at man risikerer en objektgørelse af børnene og de unge hvorved man følelsesmæssigt distancerer sig fra kontakten og relationsdannelsen. I forlængelse af denne udvikling ser man i stigende grad hvorledes konsulenter, terapeuter og specialister af den ene eller anden kategori entrer behandlingsarenaerne i institutionerne og ofte får en dominerende indflydelse på arbejdet med børnene uden i praksis at skulle tage ansvaret for arbejdet. På lignende måde er der stadig en tendens til at pædagoger ikke må involvere sig følelsesmæssigt i de børn og unge der er på institutionerne. Lorentz Linnemand fra Baglandet i København fortæller på sin egen meget levende måde sine oplevelser af denne manglende følelsesmæssige kontakt med de voksne der skulle drage omsorg for dem. "Elserne", som han kalder dem, husker han ganske tydeligt fra sin institutionstilværelse. Det var medhjælperne på institutionerne der reagerede følelsesmæssigt

på og sammen med børnene. De blev vrede og kede af det når de ikke kunne styre børnene, og iflg. Lorentz Linnemand vakte det ægte følelser hos børnene om deres urimeligheder.

Det er min vurdering at socialpædagogikken fremover vil komme til at få en væsentlig større betydning både hvad teoretisk og praktisk tilgang til børnene angår og at man efterhånden vil nedrosle den objektgørelse man igennem mere end 40 år har forsøgt praktiseret. Det vil betyde at socialpædagogikken i stigende grad vil frigøre sig fra den psykologiskbehandlingsmæssige grundtænkning og i større grad rette opmærksomheden på den handlingsorienterede del af socialpædagogikken og herigennem etablere kontakt og relationer på baggrund af etiske fordringer og værdibaserede holdninger.

At bevæge sig fra den ene yderlighed til den anden afstedkommer sjældent noget fornuftigt og konstruktivt. Man kommer til at anvende al for megen energi på aflæring i stedet for at indlære nye handlemåder. Det vil derfor også i fremtiden være betydningsfuldt at anvende psykologien som et redskab for socialpædagogikken, men det er samtidig vigtigt at holde sig for øje at redskabet eller

værktøjet har sine begrænsninger. En værktøjskasse fremstiller hverken et møbel eller reparerer en bil. På samme måde reparerer psykologisk, sociologisk eller pædagogisk teori ikke børn og unge der har fået dybe sår i sjælen. Mennesket bag ved værktøjet er nu engang det væsentligste, og det er det også i forhold til næsten, og det er vel reelt det socialpædagogikken drejer sig om.

Der er ingen tvivl om at socialpædagogikken ser en lysere tid i møde, men det forpligter os alle til at se tilbage på hvilken etik den i sin tid stod for, se til siden på hvilke informationer vi har fået og får fra børn og unge der har været prøvekaniner for dens udvikling, og se fremad og sørge for at vi holder os på den vej hvor børnene og de unge er omdrejningspunktet og hvor vi stadig kan finde os selv som samaritaner. Henrik Egelunds bog ”Så kommer du til et bedre sted” dokumenterer med al tydelighed hvad det er børnene og de unge søger efter og har brug for, ganske vist på deres ofte uhensigtsmæssige måder, men det er udtryk for at de ønsker forpligtende, involverende og vedholdende voksne der både tør og vil tage ansvar for sin næste.

Roland Durup

Lukning af Frydekær

Foreningen har med interesse fulgt de nye tiltag omkring behandlingsgaranti for misbrugere, og vi har haft forhåbninger om at disse tiltag ville kunne få en afsmittende virkning på visiteringen af misbrugere til behandlingsinstitutionerne og for vores vedkommende behandlingsstedet Frydekær. Det har imidlertid vist sig som så mange gange tidligere at der er ganske langt både tids- og handlingsmæssigt fra lovgivning til praksis. Dorthe Forsberg fra behandlingsstedet Frydekær har sendt brev til socialministeren, foreningen har sammen med KFUK's sociale arbejde sendt skrivelse til Folketingets Socialudvalg og endelig er folketings- og amtspolitikere blevet kontaktet personligt for om muligt at få intentionerne i lovgivningen ført ud i praksis. Det har imidlertid indtil nu ikke haft den tilsigtede virkning. Det er med tiltagende bekymring at vi kan konstatere at systemer og heller ikke sjældent enkeltpersoner er i stand til at forvalte lovgivningen i strid med dens ordlyd og hensigter og sætter dagsorden efter egne interesser og holdninger.

Denne manglende prioritering af behandlingen af misbrugere har desværre ført til at foreningen har lukket sit behandlingstilbud på Frydekær med udgangen af juni måned. Ledelsen og medarbejderne på Frydekær har udført et kolossalt stort og engageret arbejde under ganske vanskelige forhold ikke mindst i den afslutningsperiode hvor der skulle findes egnede tilbud til Frydekærs elever. Foreningen vil gerne udtrykke sin beklagelse og bekymring over at behandlingstilbudet ikke har kunnet få den opbakning fra amter og kommuner som har været nødvendigt for at Frydekær kunne fortsætte ikke mindst set i lyset af at problemerne omkring ældre misbrugere langt fra er løst. Den store ekspertise, viden og erfaring medarbejderne har om netop denne misbrugergruppe har gjort at mange ældre misbrugere gennem årene har fået støtte, omsorg og mod til at ændre deres livs-omstændigheder så de har kunnet leve en mere værdig og tryk tilværelse. En stor tak til ledelse og medarbejdere på Frydekær.

Hvor blev kvaliteten i efterværnet af?

Det handler om udsatte børn og unges fremtid. Virker vores sociale produktionsfabrik tilstrækkeligt godt til at råvaren bliver forarbejdet på den mest hensigtsmæssige og fremtidsrettede måde så de vanskeligt stillede børn og unge gennem deres kortere eller længere døgninstitutionsophold kommer ud af den anden ende af produktionsapparatet som nyttige, velfungerende og produktive samfundsborgere. Hvis produktionsapparatet ikke virker tilstrækkeligt godt hvad de mange undersøgelser og udtalelser tilsyneladende dokumenterer, hvad er det så der er i vejen? Hvad er grunden til at de tidligere anbragte føler sig ensomme og forladte, ikke får uddannelse, ikke bliver tilknyttet arbejdsmarkedet, bliver marginaliseret og generelt har større sårbarhed og manglende evne til at imødegå de mange problemer og udfordringer livet byder på. Over en bred generaliserende kam høres det ofte at en anbringelse på døgninstitution ingen effekt har og at døgnopholdet er en medvirkende årsag til at de unge ikke får uddannelse, ikke bliver tilknyttet arbejdsmarkedet og ofte kommer på overførselsindkomster. Det er sandsynligt at delprocesserne i produktionsapparatet ikke i til-

strækkelig grad er blevet opdateret og udviklet og at samarbejdet mellem de forskellige arbejds gange ikke er tilstrækkeligt godt koordineret, men det er unuanceret og naivt at rette kritikken udelukkende på den periode hvor barnet er anbragt på døgninstitution, familiepleje eller på et opholdssted. Producerer man f.eks. microchips, kvalitetssikrer man produktet ved at sørge for at de forskellige arbejds gange fra start til slut er hensigtsmæssige og at produktet bliver sendt ud til forbrugeren på en fornuftig og sikker måde, og man kan i mange tilfælde købe sig til hotlineaftaler for at sikre at produktet får den ønskede effekt for brugeren. Man sørger med andre ord for at der er en sikker systematik i hele produktionsapparatet.

Systematikken har og er i mange tilfælde stadig en mangelvare hvad institutionsarbejdet angår, men de seneste års krav om udarbejdelse af virksomhedsplaner, årsrapporter og evalueringsrapporter m.v. har skullet råde bod på dette. Der er blevet anvendt megen energi på udarbejdelse af disse årsplaner m.v., og det er uden tvivl også medvirkende til et kvalitetsløft mange steder.

Man kan imidlertid drage andre aspekter frem som også kan være medvirkende til at effekten af døgnanbringelser ser mistrøstigt ud. En række undersøgelser (Nygaard Christoffersen, Bo Vinnerljung m.fl.) er baseret på hvorledes det er gået de børn og unge som tidligere har været anbragt på døgninstitutioner. Undersøgelserne

giver et rimeligt klart billede af forholdene ud fra de præmisser der er opstillet, men der er forhold som naturligt vil influere på den langsigtede effekt af anbringelserne som ikke inddrages i disse undersøgelser. Forhold som bl.a. tilstrækkelig gode forundersøgelser, nuancerede døgnanbringelsestilbud, positivt samarbejde med forældrene, enighed mellem barn, forældre, sagsbehandler og institution vedr. ophør af anbringelse, plan for barnet eller den unges videre forløb og endelig iværksættelse af efterværn. Sidstnævnte område har der været stigende opmærksomhed overfor ikke mindst fra institutionerne, men også fra lovgivningsside. Muligheden for at etablere efterværn for unge frem til det 23. år blev bl.a. iværksat på baggrund af det arbejde Børnesagens Fællesråd havde gjort, og der var store forventninger til at der nu kunne skabes større kontinuitet og sammenhæng i anbringelsesforløbene. Det var i hvert fald socialministerens og fagfolkenes intentioner. Der er ingen tvivl om at socialministeren, der gennemførte lovgivningen om efterværn frem til det 23. år, ikke bare havde forståelse for de argumenter der blev fremført, men også så det

som en nødvendighed for at opnå større effekt af anbringelsesforløbene.

En ting er kort at læse en anden ting er skib at føre. Lovgivningen blev vedtaget og de enkelte socialforvaltninger skulle implementere lovgivningen i den daglige praksis. Resultatet i dag er desværre at lovgivningen ikke føres ud i praksis – i hvert fald ikke i det omfang som lovgivningen giver mulighed for.

Et eksempel fra den virkelige verden

En dreng anbringes på en døgninstitution som 13 årig bl.a. på grund af begyndende kriminalitet, skulkning fra skolen og tilknytning til en drengebande. Barnet har kun moderen da faderen er død. Moderen er psykisk syg og er ikke i stand til at tage sig af drengen hvilket hun rent faktisk ikke har været siden de kom til landet fra Mellemøsten. I enighed med drengen, moderen, socialforvaltningen og institutionen udskrives drengen fra døgninstitutionen til en efterskole efter ca. 3 år. I forbindelse med udskrivningen fra døgninstitutionen etableres der efterværn således at døgninstitutionen er ansvarlig for det videre forløb

med drengen det kommende år. For at få skabt mulighed for et længerevarende efterværnsforløb opfordres socialcenteret til at indgå i forhandlinger om dette. Forvaltningen vil imidlertid ikke forpligte sig til et længerevarende forløb på trods af at de fra starten af anbringelsen gjorde opmærksom på at ”anbringelsen” formentlig ville være for resten af barndommen og ungdommen. Drengen gennemfører sit efterskoleophold og ønsker efterfølgende at komme på handelsskole i den pågældende by hvor efterskolen er beliggende i nærheden af. Der indledes nu forhandlinger med socialforvaltningen om at fortsætte efterværnet – gerne frem til det fyldte 23. år. Da drengen nu er atten år, henviser de til at han kan søge SU og dermed stopper socialforvaltningens forpligtigelser overfor drengen.

En ting er naturligvis den økonomiske støtte drengen kan få gennem SU, men en endnu vigtigere del er den støtte, vejledning og omsorg drengen har brug for ikke mindst i en situation hvor han nu skal stå på egne ben og etablere en selvstændig tilværelse med alt hvad der dermed følger – finde bolig, flytteanmeldelse, ny læge og tandlæge, ansøge om fornyet opholdstilladelse – og det kræver nærmest en juridisk embedseksamen, ansøgning om SU, selv sørge for indkøb, madlavning, vask, forsikring og desuden etablere sig i et ukendt uddannelsessystem hvor mangt og meget bliver overladt til den enkelte. Det siger sig selv at meget kan og vil gå galt hvis man i en sådan situation ikke har nogen ansvarlig voksen at læne sig op ad og søge råd og vejledning som stort set alle andre unge naturligt gør og har mulighed for gennem deres forældre. Udtalelser fra de tidligere anbragte viser at ensomhed, at man er overladt til sig selv er nogle af de væsentligste grunde til at uddannelse, jobsøgning og positiv kontakt til andre unge opgives og at den unge fanges ind i tidligere adfærds- og familiemønstre. Hermed umuliggøres chancerne for brydning af den sociale

arv og samtidig undrer forskere og folkevalgte sig over den manglende effekt af døgnanbringelser. I eksemplet ovenfor kostede døgnanbringelsen i den pågældende periode på 3 – 4 år mere end 2 millioner kroner. Et efterfølgende efterværn til det 23. år ville havde kostet en ubetydelighed i forhold til både døgnanbringelsen og de efterfølgende udgifter pga. manglende tilknytning til arbejdsmarked m.v. De menneskelige omkostninger er uoverskuelige, og mange betaler prisen resten af deres liv. Man kan undre sig over måden man investerer i børn og unge på. Bedst som man har skabt grobund for en tålelig tilværelse, fjerner man al støtte, vejledning og kontakt for disse unge. Det havde aldrig foregået i erhvervslivet Microchippet ville omhyggeligt blive pakket ud af den beskyttede emballage, og hotlineforbindelsen ville være etableret for at sikre at chippen nu også kom til at fungere som den skulle, men der drejer det sig jo også om materielle ting. Meget kunne måske se anderledes ud hvis kontinuiteten og omsorgen for de anbragte børn og unge havde lignende forhold som for produktionen af microchips uden dog at fuldstændiggøre sammenligningen.

Roland Durup

Tak til afgangede og nye bestyrelses- og hovedbestyrelsesmedlemmer

En frivillig forening som KFBU er afhængig af at der er mennesker der vil bakke op omkring foreningens formål og arbejde og stille sig rådighed med frivilligt arbejde i bestyrelser og hovedbestyrelse. Dette er kernen i at være en forening og vi er taknemmelige for dette store og loyale engagement. I året der er gået, har der været nogen udskiftning af bestyrelsesmedlemmer både i de enkelte institutioners bestyrelser, men også i hovedbestyrelsen. Til de bestyrelsesmedlemmer, der har stoppet deres arbejde indenfor det sidste år, vil vi gerne sige alle en stor tak for det store arbejde der er gjort. Vi ved at det er tidskrævende og at man tilsidesætter andre ting for at indgå i dette arbejde. Til de nye bestyrelsesmedlemmer byder

vi jer velkommen i foreningen og glæder os til at samarbejde med jer. I hovedbestyrelsen stoppede Erik Rasmussen pga. 70 års reglen. Erik Rasmussen har siddet i hovedbestyrelsen gennem mange år og siddet som formand for bl.a. behandlingsstedet Frydekær i en længere periode. Erik Rasmussen har været særdeles afholdt i hovedbestyrelsen og har på sin egen meget humoristiske måde givet fagligt kvalificeret med- og modspil i de mange opgaver foreningen har stået med. Vi vil sige dig tak for et meget stort arbejde du har udført og ønsker dig alt godt fremover. På den ledige plads i hovedbestyrelsen blev ved sidste repræsentantskabsmøde indvalgt Lise Møllerup. Lise Møllerup er uddannet sygeplejerske og har sit daglige virke i ældreplejen

i Lyngby-Taarbæk kommune og har igennem flere år været i bestyrelsen for Skodsborg observations og behandlingshjem. Det sidste år som formand. Vi byder dig officielt velkommen i hovedbestyrelsen og er glade for det samarbejde vi allerede har haft i hovedbestyrelsen det seneste år.

Foreningens sekretær gennem mere end 25 år

På hovedkontoret har vi i nogen tid vidst at Kirsten Brøndsted ønskede at stoppe og begynde en anden tilværelse som efterløkker. Den 30. august 2002 blev der holdt afskedsreception for Kirsten Brøndsted på Diakonissestiftelsen. Rigtig mange venner, arbejdskolleger, samarbejdspartnere, bestyrelsesmedlemmer og hoved-

bestyrelsesmedlemmer var mødt op for at tage afsked med foreningens sekretær gennem mere end 25 år. Kirsten Brøndsted har været en loyal, trofast og patentlig medarbejder der har udført de mange sekretæropgaver på en for foreningen altid tilfredsstillende og hensigtsmæssig måde. Kirsten Brøndsted kender mange detaljer omkring foreningens arbejde og historie og hun har villigt stillet sig til rådighed i forbindelse med søgning af sagsakter o.l. i Rigsarkivet. Det er rart fortsat at kunne trække på denne ekspertise og viden. Hovedbestyrelsens vil endnu engang benytte lejligheden til at sige Kirsten tak for det samarbejde du har været en vigtig del af og ønske dig alt godt fremover.

HOVEDKONTOR

Dronningensvej 4, 2.
2000 Frederiksberg
Administrationschef John E. Hansen

KFBU Administration
Tlf.: 38 88 36 36 · Fax: 38 88 03 13
Giro nr. 5 02 28 78
E-mail: KFBU@KFBU.dk
Hjemmeside: www.kfbu.dk

Familieplejen i KFBU
Tlf.: 38 88 68 68 · Fax: 38 88 03 13
E-mail: familieplejen@kfbu.dk

REGNSKABSAFDELING

Inge Hegaard
Bente Jensen
Birger Stenå Nielsen
Søren Sørensen
Ann-Mari Velton

SEKRETARIAT

Anette Nielsen
Helle S. Johansen

INFORMATION OG UDVIKLING

Roland Durup

FAMILIEPLEJEN I KFBU

Lisbeth Andersen
Inger Houengaard
Jytte Joensen
Hanne Sattrup
Annegrete Theut

REVISOR

Statsaut. revisor
Christian Dalmose Pedersen
Deloitte & Touche
Statsautoriseret Revisionsaktieselskab
H. C. Andersens Boulevard 2
1553 København V
Tlf.: 33 76 33 18
Fax: 33 76 39 77
E-mail:
cdalmosepederen@deloitte.dk

BESTYRELSE

Mark Thorsen,
formand
Tjørnebakken 19
2800 Kgs. Lyngby

Johs. Morre Pedersen,
næstformand
Skæring Hedevej 74
8250 Egå

Hanne Hansen
Frøvænget 26
2630 Taastrup

Thomas Hjardem
Vinrankevej 4
2900 Hellerup

Gyrite Madsen
Upsalagade 23
2100 København Ø

Lise Møllerup
Gøngesletten 13
2950 Vedbæk

Hans Raahauge
Jagtvej 204, st.tv.
2100 København Ø

1. suppleant:
Inge-Bente Werenskjold
Landlyst Vænge 164
2635 Ishøj

2. suppleant:
Hans Jørgen Boyen Rasmussen
Hortensiavej 10
1857 Frederiksberg C

Institutioner

INSTITUTIONER

FAMILIEPLEJEN I KFBU

Dronningensvej 4, 2.
2000 Frederiksberg
Tlf.: 38 88 68 68 · Fax: 38 88 03 13
E-mail: familieplejen@kfbu.dk
Leder: Hanne Sattrup

BØRNEHAVEN LYKKESHOLM

Søgårdsvej 20
2820 Gentofte
Tlf.: 39 65 11 35
E-mail: bornehaven-lykkesholm@mail.dk
Leder: Evelyn Andersen
Normeret til 83 børn
Overensk. med Gentofte komm.

Bestyrelse:

Pernille Brodersen, formand *
Hans Raahauge *
Helene Brochmann, forældrerepr.
Pernille de Neergaard, forældrerepr.,
næstformand
Dorte Villadsen, forældrerepr.

VUGGESTUEN CHR. X's ALLÉ

Chr. X's Allé 172
2800 Lyngby
Tlf.: 45 87 01 22
E-mail: vg.chr@kgslyngby.dk
Leder: Marianne Dinesen
Normeret til 44 børn
Overensk. med Lyngby-Taarbæk
komm.

Bestyrelse:

Minna Siegumfeldt, formand *
Lars Lindahl, næstformand *
Robin Prudholm, Lyngby-Taarbæk
kommune
Carina Andersen, forældrerepr.
Helle Schmitz, forældrerepr.
Louise Lindholm, forældrerepr.

SKODSBORG OBSERVATIONS- OG BEHANDLINGSHJEM

Strandvejen 130
2942 Skodsborg
Tlf.: 45 80 32 52
Fax: 45 80 37 53
E-mail: skodsobh@post.tele.dk
Forstander: Charlotte Guldberg
Christmas
Normeret til 20 børn (0-6 år)
Overensk. med Københavns komm.

Lokalbestyrelse:

Lise Møllerup, formand *
Kirsten Bruun Jensen, næstformand *
Thomas Hvid Münchow *

OPHOLDSSTEDET PAIDEIA

Grønagervej 4, Varpelev
4652 Hårlev
Tlf.: 56 57 99 89
Leder: Lone Boll
Normeret til 7 børn
Godkendt af Roskilde Amt

Bestyrelse:

Inge-Bente Werenskjold, formand *

Gyrite Madsen, næstformand *
Poul Arne Nielsen *

FAMILIEINSTITUTIONEN BETHESDA

Bethesdavej 31
8200 Århus N
Tlf.: 86 16 76 77
Fax: 86 16 76 86
E-mail: bethesda.post.her@aaa.dk
Hjemmeside: www.aaa.dk/bethesda

Forstander: Henrik Ernst
Normeret til 28 beboere
Overenskomst med Århus amt

Bestyrelse:

Johs. Morre Pedersen, formand *
Inge Schmidt, næstformand *
Pia E. Pedersen *
Per Hovgaard, Århus amt
Mette Christensen, Århus kommune

FAMILIEINSTITUTIONEN BÜLOWSVEJ

Bülowsvej 22
1870 Frederiksberg C
Tlf.: 33 24 65 03
Fax: 33 24 65 99
E-mail: fib@os.dk
Hjemmeside: www.sitecenter.dk/
fam.insti.bulowsvej
Forstander: Niels Grube
Normeret til 19 døgnpladser og 12
familier i værkstedet
Overensk. med Frederiksberg komm.

Bestyrelse:

Peter Harrit, formand *
 Benny Grubak, næstformand *
 Elisabeth Sievers *
 Mette Strøm *
 Gitte Schwarck, Frederiksberg
 komm.

**KFBU's BØRNE-
 OG FAMILIECENTER
 HOSTRUPHØJ**

Socialpædagogisk opholdssted og
 dagbehandling
 Kontor: Wilh. Jensensvej 28 A
 9500 Hobro
 Tlf.: 98 52 06 88
 Fax: 98 52 04 20
 E-mail: kfbu-hobro@mail.tele.dk

Leder: Sven Bang
 Normeret til 8 døgnbørn og
 5 dagbørn
 Godkendt af Nordjyllands amt
Lokalbestyrelse:

Johs. Morre Pedersen, formand *
 Jens Verner Pedersen *
 Eva Degn Thomsen *
 Birgit Søndergaard, næstformand,
 Hobro komm.
 Aase Bjerrum, Hobro komm.

**BEHANDLINGSHJEMMET
 HVIDBORG**

Neergårds Allé 6
 2650 Hvidovre
 Tlf.: 36 78 00 12
 Fax: 36 77 07 47
 E-mail: hvidborg@kbhamt.dk
 Hjemmeside: www.hvidborg.dk
 Forstander:
 Normeret til 16 døgnbørn og 14 dag-
 børn (i den skolepligtige alder)
 Overenskomst med Københavns amt
Lokalbestyrelse:
 Fl. Cramer-Larsen, formand *
 Thomas Hjørdem *
 Inge-Lise Lyster *
 Peter Lougart, Københavns amt
 Helle M. Adelborg, Hvidovre komm.

**SKOLE- OG BEHANDLINGS-
 HJEMMET ORØSTRAND**

Oro, 4300 Holbæk
 Tlf.: 59 47 00 04
 Fax: 59 47 08 25
 E-mail: post@orostrand.dk
 Hjemmeside: www.orostrand.dk
 Forstander: Troels Lohmann
 Normeret til 36 børn (7-12 år)
 Overensk. med Københavns komm.
Lokalbestyrelse:
 Mark Thorsen, formand *
 Jytte Blomberg *
 Karina Høifeldt *
 Kim Wolstrup, næstformand,
 Holbæk kommune

SKOLEHJEMMET SKOVLY

Langhaven 18
 2950 Vedbæk
 Tlf.: 45 89 02 47
 Fax: 45 89 37 31
 E-mail: skovly@kbhamt.dk
 Forstander: Poul Andersen
 Normeret til 16 døgnelever,
 8 dagelever og 4 efterværnslever
 Overenskomst med Københavns amt
Lokalbestyrelse:
 Sven Herting, formand *
 Kim Alex Jacobsen *
 Hans Raahauge, næstformand *
 Bent Lundberg, Københavns amt
 Maria Elmo Andersen, Søllerød
 komm.

**BEHANDLINGSHJEMMET
 SOLBJERG**

Sdr. Fasanvej 16
 2000 Frederiksberg
 Tlf.: 38 88 13 40
 Fax: 38 34 27 67
 E-mail: Solbjerg-KFBU@vip.cybercity.dk
 Forstander: Susanne Snej Jensen
 Normeret til 16 børn (6-12 år)
 Overensk. med Frederiksberg komm.
Bestyrelse:
 Hans Raahauge, formand *
 Lene Borrbom *
 Ulla Skern *
 Jens Østerby *
 Gitte Schwarck, næstformand,
 Frederiksberg kommune

**SKOLE- OG
BEHANDLINGSHJEMMET
SOLHJEM**

Hasselvej 2
4690 Haslev
Tlf.: 56 31 21 19
Fax: 56 31 21 13
E-mail: post@solhjem.dk
Hjemmeside: www.solhjem.dk
Forstander: Niels Stage
Normeret til 26 børn (i den skolepligtige alder)
Overensk. med Københavns komm.
Lokalbestyrelse:
Hanne Hansen, formand *
Gutte Jensen *
Per Udesen *
Jørgen Solmose, Haslev komm.

**UNGDOMSHJEMMET
THORSHØJGÅRD**

Pedersborgvej 20
2635 Ishøj
Tlf.: 43 32 64 00
Fax: 43 71 09 17
E-mail: thorshoejgaard@kbhamt.dk
Hjemmeside: www.thorshoejgaard.dk
Forstander: Finn Alring
Normeret til 25 døgnelever og 4 dagelever
Overenskomst med Københavns amt
Lokalbestyrelse:
Hanne Hansen, formand *
Niels Steensgaard, næstformand *
Gunnel Bjørstorp*

Mogens H. Hansen, Københavns amt
Hanne Riisgaard, Ishøj kommune

**OPHOLDSSTEDET
”DEN GL. BRUGS”**

Strøbjergvej 26, Skævinge
3600 Frederikssund
Tlf.: 48 28 41 01
E-mail: dengamlebrugs@post.tele.dk
Hjemmeside: www.sitecenter.dk/dengamlebrugs
Leder: Palle Rose
Normeret til 6 elever
Intern skole er tilknyttet
Godkendt af Frederiksborg amt
Bestyrelse:
Anne Grethe Pedersen, formand *
Tage Bechmann, næstformand *
Karin Birkmand *
Mogens Parning *
Eva Schmidt *

**UNGDOMSHØJSKOLEN
SØNDBJERGGAARD**

Aggerholmsvej 19, Hvidbjerg
7790 Thyholm
Tlf.: 97 87 50 11
Fax: 97 87 50 91
E-mail: sbg2000@worldonline.dk
Hjemmeside: www.soendbjerggaard.dk
Forstander: Kurt Kristiansen
Normeret til 14 elever (18-25 år)
Godkendt af Ringkøbing amt

Lokalbestyrelse:

Christian Kjær, formand *
Anse Leroy *
Svend Nørbjerg, næstformand *
Johs. Morre Pedersen *
Peter Gade, Thyholm komm.

**AALBORG
SOCIALPÆDAGOGISKE
SEMINARIUM**

Odinsgade 21
9000 Aalborg
Tlf.: 96 31 45 50
Fax: 96 31 45 70
E-mail: post@aalborgspsem.dk
Hjemmeside: www.aalborgspsem.dk
Rektor: Birthe Marie Pilgaard
Bestyrelse:
Peter Leonhardt, formand *
Peter Hvid Jensen *
Bente Høj Jensen *
Preben Buchholt *
Jette Overgaard*
Ole Flyvbjerg, Nordjyllands amt
Dorte Rugholt, Aalborg komm.
Dorthe Kræmmergaard,
Kommuneforeningen i Nordjyllands amt

**SKOVTOFTE
SOCIALPÆDAGOGISKE
SEMINARIUM**

Hummeltoftevej 145

2830 Virum

Tlf.: 45 85 25 11

Fax: 45 85 83 82

E-mail: skovtoftesem@skovtoftesem.dk

Hjemmeside: www.skovtoftesem.dk

Rektor: Bent Jørgensen

Bestyrelse:

Jens Hallin, formand *

Karsten Andersen *

Aage Schøbel *

Janne Bjødstrup, Kbh.s amtsråd

Uni Isenstein, Lyngby-Taarbæk

komm., næstformand

Janne Bjødstrup, Københavns amt
Jesper Andersen-Rosendal,
Foreningen af komm. i Kbh.s amt

TJEK-PUNKT

– opsøgende gadearbejde

Mysundegade 26, st.

1668 København V

Tlf.: 33 25 00 60

Fax: 33 23 22 19

E-mail: tjek-punkt@worldonline.dk

Leder: Jeannie Hegstrup

Bestyrelse:

John E. Hansen, formand *

Thomas Hjørdem, næstformand *

Margot Lieberkind *

Tove Porsholt Andersen *

UNGDOMSBOLIGER

Sankt Mikkels Allé 51, Tåstrup
Udslusningsboligen Birkelund
(Frydekær), Skippergårdsvej 6,
Moseby, Falster

FERIEEJENDOMME

Aggerbo v/Søndbjerg

Henvendelse om udlejning til KFBU.

- bestyrelsesmedlemmer udpeget af KFBU.

Bøket Norregård v/Tingsryd

Henvendelse om udlejning til KFBU

- bestyrelsesmedlemmer udpeget af KFBU.

UNNERUP EFTERSKOLE

Stokkebrovej 31-33 · 3210 Vejby

Tlf.: 48 70 54 14 · Fax: 48 70 53 83

E-mail: unnerup@mail.tele.dk

Konstitueret forstander: Søren Møller

**FAMILIEPLEJEN FOR
BØRN OG UNGE**

Jyllingevej 59, 1. · 2720 Vanløse

Tlf.: 38 76 06 80 · Fax: 38 76 06 99

E-mail: fabu@fabu.dk

Ledende kurator: Finn Voss

**BEHANDLINGSHJEMMET
EGELUNDSHUSET**

Egelundsvej 10 · 3630 Jægerspris

Tlf.: 47 56 56 80 · Fax: 47 56 56 81

E-mail: mail@egelundshuset.dk

Forstander: Torben Olsen

MÅLØVGÅRD

Postbox 79 · 2760 Måløv

Tlf.: 44 97 23 35 · Fax: 44 64 39 79

E-mail: maaloevgaard@kbhamt.dk

Forstander: Tinne Kjær

FAMILIEPLEJEN SLAGELSE

”Skovsøgård”

Skovsøvej 10, 1. · 4200 Slagelse

Tlf.: 58 52 78 30 · Fax: 58 52 00 36

E-mail: fs@familieplejen-slagelse.dk

www.familieplejen-slagelse.dk

Ledende kurator: Kai Hansen

KFBU's regnskab 2002 i nøgletal

Balance pr. 31. december 2002

Aktiver	2002	2001
	t.kr.	t.kr.
Institutionernes inventar	210	210
Ejendomme *)	179.429	171.812
Langfristet lån	1.255	1.255
Anlægsaktiver i alt	180.894	173.277
Debitorer	5.196	7.617
Likvide midler	19.990	13.758
Omsætningsaktiver i alt	25.186	21.375
Henlæggelser	13.080	10.287
Aktiver i alt	219.160	204.939

*) (Offentlig ejendomsvurdering pr. 1.1.2002 andrager 187 mio.kr.)

Balance pr. 31. december 2002

Passiver	2002	2001
	t.kr.	t.kr.
Henlæggelser	13.080	10.287
Kapitalkonto	133.055	125.919
Egenkapital	146.135	136.206
Lån i kreditforeninger	36.658	36.047
Offentlige lån	11.576	11.740
Lån i pengeinstitutter	38	93
Langfristet gæld i alt	48.272	47.880
Diverse kreditorer	14.406	12.389
Forudbetalinger	10.347	8.464
Kortfristet gæld i alt	24.753	20.853
Passiver i alt	219.160	204.939

KFBU's regnskab 2002

Indkomne gaver i 2002	
Københavns Kommunes Legatkontor	1.880
Lions	7.000
Børnesagens Fællesråd *)	41.517
Børnehjemmet Bethlehems Fond	60.000
Emil Petersen og hustrus legat	2.000
Danske Banks Fond	10.000
Børge Nielsens legat	60.000
Landbrugslotteriet	7.600
Gaver i alt	189.997

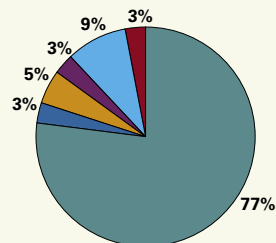
De indkomne gaver i år 2002 er dels givet til foreningens virksomhed, dels til konkrete aktiviteter på foreningens institutioner og projekter.

*) Tilskud fra julekollekten, kr. 41.517 - modtaget fra Børnesagens Fællesråd, er anvendt til foreningens udlusningsbolig Birkelund på Falster.

Institutionernes drift

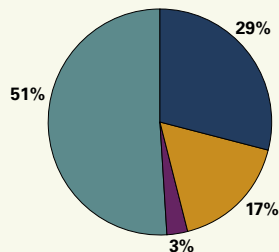
Udgifter

Løn	77%	123.894.000
Fødevarer	3%	4.618.000
Div. elevudgifter	5%	8.109.000
Administration	3%	5.591.000
Ejendomsudgifter	9%	14.257.000
Andre udgifter	3%	5.473.000
	100%	161.942.000

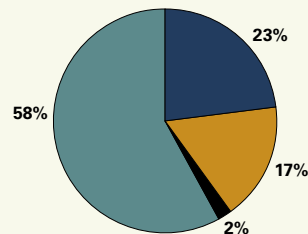
KFBU's øvrige virksomhed

Årsregnskab kan rekvireres ved henvendelse til hovedkontoret

Udgifter

Administration	29%	3.720.000
Familieplejen	17%	2.140.000
Udviklingsopgaver	3%	449.000
Ejendommens drift inkl. opholdssteder	51%	6.529.000
	100%	12.838.000

Indtægter

Administration	23%	3.050.000
Familieplejen	17%	2.295.000
Tilskud udvikling	2%	259.000
Ejendommens drift inkl. opholdssteder	58%	7.697.000
	100%	13.301.000

KFBU's aktiviteter

The map shows the outline of Denmark with various regions marked by numbers corresponding to the activity list. The numbers are: 16+22 (Northwest), 18 (North), 8 (Central North), 6 (Central), 24 (East), 17 (East), 4+11 (East), 26 (East), 2+3+19 (East), 1+7+12 (East), 9+23+28 (East), 14+20 (East), 10 (East), 25 (East), 27 (East), 13 (East), 5 (East), and 21 (South).

1. FAMILIEPLEJEN I KFBU, <i>Frederiksberg</i>	38 88 68 68
2. BØRNEHAVEN LYKKESHOLM, <i>Gentofte</i>	39 65 11 35
3. VUGGESTUEN CHR. X's ALLÉ, <i>Kgs. Lyngby</i>	45 87 01 22
4. SKODSBORG OBSERVATIONS- OG BEHANDLINGSHJEM, <i>Skodsborg</i>	45 80 32 52
5. OPHOLDSSTEDET PAIDEIA, <i>Hårlev</i>	56 57 99 89
6. FAMILIEINSTITUTIONEN BETHESDA, <i>Århus</i>	86 16 76 77
7. FAMILIEINSTITUTIONEN BÜLOWSVEJ, <i>Frederiksberg</i>	33 24 65 03
8. KFBU's BØRNE- OG FAMILIECENTER, HOSTRUPHØJ, <i>Hobro</i>	98 52 06 88
9. BEHANDLINGSHJEMMET HVIDBORG, <i>Hvidovre</i>	36 78 00 12
10. SKOLE- OG BEHANDLINGSHJEMMET ORØSTRAND, <i>Holbæk</i>	59 47 00 04
11. SKOLEHJEMMET SKOVLY, <i>Vedbæk</i>	45 89 02 47
12. BEHANDLINGSHJEMMET SOLBJERG, <i>Frederiksberg</i>	38 88 13 40
13. SKOLE- OG BEHANDLINGSHJEMMET SOLHJEM, <i>Haslev</i>	56 31 21 19
14. UNGDOMSHJEMMET THORSHØJGÅRD, <i>Ishøj</i>	43 32 64 00
16. UNGDOMSHØJSKOLEN SØNDBJERG GÅRD, <i>Thyholm</i>	97 87 50 11
17. DEN GL. BRUGS, <i>Frederikssund</i>	48 28 41 01
18. AALBORG SOCIALPÆDAGOGISKE SEMINARIUM, <i>Aalborg</i>	96 31 45 50
19. SKOVTOFTE SOCIALPÆDAGOGISKE SEMINARIUM, <i>Virum</i>	45 85 25 11
20. UNGDOMSBOLIGER, <i>Tåstrup</i>	43 32 64 00
21. UDSLUSNINGSBOLIGEN BIRKELUND, <i>Horbelev</i>	38 88 36 36
22. FERIEJENDOM AGGERBO, <i>Thyholm</i>	33 25 00 60
23. TJEK-PUNKT, <i>København</i>	33 25 00 60
24. UNNERUP EFTERSKOLE, <i>Vejby</i>	48 70 54 14
25. BEHANDLINGSHJEMMET EGELUNDSHUSET, <i>Jægerspris</i>	47 56 56 80
26. MÅLØVGÅRD, <i>Måløv</i>	44 97 23 35
27. FAMILIEPLEJEN SLAGELSE, <i>Slagelse</i>	58 52 78 30
28. FAMILIEPLEJEN FOR BØRN OG UNGE, <i>Vanløse</i>	38 76 06 80